

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 19 lipca 2022 r.
(OR. en)

11525/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0217 (NLE)

POLCOM 83
SERVICES 11

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	19 lipca 2022 r.
Do:	Sekretariat Generalny Rady
Nr dok. Kom.:	COM(2022) 343 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ds. Wzajemnego Uznawania Kwalifikacji Zawodowych ustanowionego na mocy kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczącej Umowy o wzajemnym uznawaniu kwalifikacji zawodowych architektów

---

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 343 final.

Zał.: COM(2022) 343 final

Bruksela, dnia 19.7.2022 r.
COM(2022) 343 final

2022/0217 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ds. Wzajemnego Uznawania Kwalifikacji Zawodowych ustanowionego na mocy kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczącej Umowy o wzajemnym uznawaniu kwalifikacji zawodowych architektów

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ds. Wzajemnego Uznawania Kwalifikacji Zawodowych („Komitet ds. Umowy o Wzajemnym Uznawaniu”) ustanowionego na mocy kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w związku z planowanym przyjęciem decyzji dotyczącej Umowy o wzajemnym uznawaniu kwalifikacji zawodowych architektów zgodnie z art. 11.3 ust. 6 CETA.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. CETA

Umowa CETA ma na celu liberalizację i ułatwienie handlu i inwestycji, a także promowanie bliższych stosunków gospodarczych między Unią Europejską a Kanadą (stronami). Umowę podpisano dnia 30 października 2016 r. i jest ona stosowana tymczasowo od dnia 21 września 2017 r.

2.2. Komitet ds. Umowy o Wzajemnym Uznawaniu

Komitet ds. Umowy o Wzajemnym Uznawaniu został ustanowiony jako specjalny komitet na mocy art. 26.2 ust. 1 lit. b) CETA i jest odpowiedzialny za wdrażanie art. 11.3 CETA regulującego umowy o wzajemnym uznaniu. Jego zadaniem jest między innymi publiczne udostępnianie informacji dotyczących negocjowania i wdrażania umów o wzajemnym uznawaniu, składanie Wspólnemu Komitetowi CETA sprawozdań z postępów w negocjacjach i wdrażaniu umów o wzajemnym uznawaniu oraz ich przyjmowanie.

2.3. Planowany akt Komitetu ds. Umowy o Wzajemnym Uznawaniu

Komitet ds. Umowy o Wzajemnym Uznawaniu ma przyjąć decyzję (planowany akt) w sprawie Umowy o wzajemnym uznawaniu kwalifikacji zawodowych architektów zgodnie z art. 11.3 ust. 6 CETA.

Celem planowanego aktu jest ustanowienie warunków i procedur, zgodnie z którymi jurysdykcje stron, które regulują możliwości podejmowania lub wykonywania działalności w zakresie architektury poprzez wymaganie szczególnych kwalifikacji zawodowych, uznają kwalifikacje zawodowe umożliwiające podejmowanie działalności w dziedzinie architektury w jurysdykcji drugiej strony.

Zgodnie z art. 11.3 ust. 6 CETA planowany akt stanie się wiążący dla stron po powiadomieniu Komitetu ds. Umowy o Wzajemnym Uznawaniu przez każdą ze Stron o spełnieniu ich odpowiednich wymogów wewnętrznych.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Planowany akt zawiera szczegółowe przepisy, na mocy których uznaje się kwalifikacje zawodowe architektów i zezwala na podejmowanie działalności zawodowej w dziedzinie architektury na terytorium obu stron. Ułatwia to świadczenie usług architektonicznych zgodnie z postanowieniami CETA regulującymi dostęp do rynku i traktowanie narodowe w odniesieniu do świadczenia usług poprzez transgraniczne świadczenie usług, inwestycje oraz czasowy wjazd i pobyt osób fizycznych w celach służbowych.

Spełnione są wymogi merytoryczne i proceduralne określone w art. 11.3 CETA. W dniu 22 maja 2018 r. *Canadian Architectural Licensing Authorities* (CALA, obecnie ROAC) i Rada Architektów Europy (ACE) przedłożyły Komitetowi ds. Umowy o Wzajemnym Uznawaniu wspólną rekomendację. Na posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2019 r. Komitet ds. Umowy o Wzajemnym Uznawaniu zgodził się, że dokumenty dostarczone przez CALA i ACE spełniają wymogi rozdziału 11 CETA i stanowią akceptowalną rekomendację dotyczącą umowy o wzajemnym uznawaniu. Na posiedzeniu w dniu 24 listopada 2020 r. Komitet ds. Umowy o Wzajemnym Uznawaniu ustanowił podmioty prowadzące negocjacje i określił kroki w celu wynegocjowania umowy o wzajemnym uznawaniu.

Proponowane stanowisko nie ma wpływu na prawodawstwo Unii dotyczące kwalifikacji zawodowych. Dyrektywa 2005/36/WE¹ nie ma zastosowania do obywateli państw trzecich.

Zawiera ona jednak przepisy dotyczące uznawania kwalifikacji zdobytych w państwach trzecich przez obywateli UE. Motyw 10 stanowi, że „dyrektywa nie stanowi przeszkody dla uznawania przez Państwa Członkowskie, zgodnie z własnymi przepisami, kwalifikacji zawodowych zdobytych poza terytorium Unii Europejskiej przez obywateli państw trzecich. Uznawanie kwalifikacji powinno być w każdym przypadku uzależnione od spełnienia minimalnych wymogów w zakresie wykształcenia, przewidzianych dla danego zawodu.”. W art. 3 ust. 3 dyrektywy określono, że „potwierdzenie kwalifikacji zawodowych wydane przez państwo trzecie uznawane jest za dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, jeżeli jego posiadacz legitymuje się trzyletnim doświadczeniem zawodowym w danym zawodzie, zdobytym na terytorium Państwa Członkowskiego, które uznało to potwierdzenie kwalifikacji zawodowych [...]”. Warunki uznawania określone w umowie o wzajemnym uznawaniu są wyższe niż minimalne wymogi w zakresie kształcenia architektów określone w dyrektywie.

Należy w związku z tym określić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu CETA w odniesieniu do planowanego aktu, aby zapewnić skuteczne wdrożenie umowy CETA.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii

---

¹ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22).

w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które wywierają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Komitet ds. Umowy o Wzajemnym Uznawaniu jest podmiotem utworzonym w drodze umowy, tj. CETA. Akt, który ma przyjąć komitet, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący dla stron na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 11.3 ust. 6 umowy CETA.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy. W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnosi się do wspólnej polityki handlowej. Postanowienia umowy CETA dotyczące wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych mają bezpośredni i natychmiastowy wpływ na handel usługami między Unią a Kanadą².

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

---

² Opinia 2/15 Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 maja 2017 r., pkt 53. Odpowiedni fragment w umowie o wolnym handlu z Singapurem, na którym opiera się opinia, jest co do treści identyczny z art. 11.3 CETA.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ds. Wzajemnego Uznawania Kwalifikacji Zawodowych ustanowionego na mocy kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczącej Umowy o wzajemnym uznawaniu kwalifikacji zawodowych architektów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Rady (UE) 2017/37³ przewiduje podpisanie, w imieniu Unii Europejskiej, kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony („Umowa”). Umowę podpisano dnia 30 października 2016 r.
- (2) W decyzji Rady (UE) 2017/38⁴ przewidziano tymczasowe stosowanie części umowy, w tym ustanowienie Wspólnego Komitetu ds. Wzajemnego Uznawania Kwalifikacji Zawodowych („Komitet ds. Umowy o Wzajemnym Uznawaniu”). Umowa jest tymczasowo stosowana od dnia 21 września 2017 r.
- (3) W dniu 22 maja 2018 r. *Canadian Architectural Licensing Authorities* (CALA, obecnie ROAC) i Rada Architektów Europy (ACE) przedłożyły Komitetowi ds. Umowy o Wzajemnym Uznawaniu wspólną rekomendację. Na posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2019 r. Komitet ds. Umowy o Wzajemnym Uznawaniu stwierdził, że wymogi rozdziału 11 CETA zostały spełnione, a dokumenty przedstawione przez CALA i ACE stanowią akceptowalną wspólną rekomendację dotyczącą umowy o wzajemnym uznawaniu, w szczególności w odniesieniu do jej potencjalnej wartości i zgodności systemów licencjonowania lub kwalifikowania Stron.

---

³ Decyzja Rady (UE) 2017/37 z dnia 28 października 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (Dz.U. L 11 z 14.1.2017, s. 1).

⁴ Decyzja Rady (UE) 2017/38 z dnia 28 października 2016 r. w sprawie tymczasowego stosowania Kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (Dz.U. L 11 z 14.1.2017, s. 1080).

- (4) Na posiedzeniu w dniu 24 listopada 2020 r. Komitet ds. Umowy o Wzajemnym Uznawaniu ustanowił podmioty prowadzące negocjacje i określił kroki w celu wynegocjowania umowy o wzajemnym uznawaniu. W okresie od 24 marca 2021 r. do 10 marca 2022 r. przeprowadzono serię dziewięciu rund negocjacyjnych.
- (5) Projekt umowy o wzajemnym uznawaniu wynegocjowany między Unią a Kanadą przewiduje wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych na szczegółowych i ściśle określonych warunkach. W odniesieniu do uznawania kanadyjskich kwalifikacji zawodowych projekt umowy o wzajemnym uznawaniu wymaga (i) co najmniej 12 lat kształcenia, szkolenia i doświadczenia zawodowego jako architekt, (ii) posiadania ważnej licencji zawodowej lub rejestracji jako architekt przez właściwy organ w Kanadzie oraz (iii) nieposzlakowanej opinii. Uzyskanie ważnej licencji zawodowej lub rejestracja jako architekt wiąże się z wymogiem ukończenia studiów zgodnie z kanadyjskim standardem kształcenia i systemem akredytacji Kanadyjskiej Rady ds. Certyfikacji Architektów (CACB). Ocena warunków, na jakich uzyskano rejestrację lub licencję, stanowiła podstawę stwierdzenia we wspólnej rekomendacji, że standardy kształcenia i szkolenia praktycznego architektów w Kanadzie należy uznać za dopuszczalne.
- (6) Komitet ds. Umowy o Wzajemnym Uznawaniu ma przyjąć decyzję w sprawie umowy o wzajemnym uznawaniu.
- (7) Należy ustalić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu ds. Umowy o Wzajemnym Uznawaniu, gdyż umowa o wzajemnym uznawaniu będzie wiążąca dla Unii.
- (8) Umowa o wzajemnym uznawaniu określa przepisy, na mocy których uznaje się kwalifikacje zawodowe architektów i zezwala na prowadzenie działalności zawodowej w dziedzinie architektury na terytorium obu stron, a tym samym ułatwia wymianę handlową w zakresie usług architektonicznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu ds. Umowy o Wzajemnym Uznawaniu w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczącej Umowy o wzajemnym uznawaniu kwalifikacji zawodowych architektów, opiera się na projekcie aktu Komitetu ds. Umowy o Wzajemnym Uznawaniu załączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*